

Takıntılı Yol

– KENAN KOÇ · 16 Haziran 2020

Otuzlu yaşlara dayanmıştı ömrünün merdiveni genç kadının. Naif , narin, nazik ve harikulade güzelliği ilk bakışta cezbediyordu insanları. Kimi hayran hayran , kimi çekememezlik ve hasetle ister istemez alamıyordu üzerinden gözlerini. Kültürlü, kariyer ve meslek sahibi. Çok konuda söz sahibi, imrenilen kıskanılan biri.

Çocukluğunda okşanmamış hiç o güzel uzun dalgalı kumral saçları... Hiç anlatılmamış başucunda , dinlememiş masalları, sevgiden mahrum büyümüş, hasret kalmış şefkate, sevgiye ve ilgiye. Büyümemiş el bebek gül bebek . Ondan kapanmış içine ve ürkek sessizce. Yıllar geçmiş böylece.

Sevgi ihtiyaç elbette herkes için. "Her şeye rağmen sevgi " karaborsa. Hep şartlı, kurallı sevgiler menfaata, çıkara dayalı. Bedensel ilişkiler revançta. Hal böyle olunca ahlak felsefesine ters düşmüş olup bitenler. Küsmüş hayata. Bu sahada yaşadığı hayal kırıklıkları ruhsal travmalara sebep olmuş zaman içinde.

Hayalleri , istikbale matuf beklentileri var elbette ki onunda.

Sonra bir gün akmış gönlü bilmeden , anlamadan o delikanlıya. Yer etmiş zihninde meşgalesi olmuş her gun düşüncelerinde. Bunu hiç seslendirmemiş birebir yüzüne , yaşamış kendince içinde bu sarmalda ki döngülerin anaforunda.. . Bihaber olanlardan delikanlı. Bir dahli yok kızın kendisine bağlanmasında asla.

Ve genç kadın , kendi zihninde yarattığı senaryolarda yaşamakta. Yalnız kalma korkusu, anlık bir tutku, çekim, cazibe, bağlanma isteği güçsüzde zayıfta çarpık ta olsa ağır basan anlamsız arzu ve istekler sıralandı önünde. Onunla yatıp onunla başlar kalkmaya son zamanlarda daha büyüyen duygularla. Ölümün, deliliğin , kuşkunun, bencilik tezahürü ile karanlık uçurumuna kendini bırakmasına sebep olmasını umursamadan.

Sevgili edinme acelesi , sevgi ilgi yoksunluğuyla ve telaşla yarattığı bir karektere, kafasında kurduğu objeye bağlanma , bağlanmış olma hissi kendinin ruh hali içinde gerçek anlamlarından uzak kendince yorumlar ve uygulamaya koyduğu gerçek bir kişi üzerinden sahte bir kişiliğe ulaşma çabasıydı aslında olup bitenler. Ve en sonunda geldiği noktada artık onu halılarda, duvarlarda şekillendiriyordu.

Psikosomatik hali ve psikopatolojik bir desteğin alınması gereği aşıkardı artık..Ama o kapılıp gidişte her şeyin normal olduğunu iddia ediyordu.

Obsesif-kompulsif bozukluk, ankisiyete , panik atak, deprasyon ve kaygı bozukluğu karmaşasında uzaklarda bir noktaya takıldı kaldı gözleri. İşte orada kendini bekliyordu sevdiği delikanlı. Ve kalktı yüzünde gülücükler , revan oldu heyecanla o uçsuz bucaksız yola. O yol kaderinin çizdiği yoldu.

Ve ötelede bir adam açmış avuclarını , dua ediyordu onun için göz yaşları içinde çaresizce.